

UVOD

Kako u privrednom pravu, tako i u modernom poslovanju, ugovori predstavljaju jedan od najvažnijih načina regulisanja poslovanja. Ugovori nastaju iz potrebe da se pravno regulišu određeni poslovi. U ugovorima se definišu svi najbitniji načini na kojim se zasniva saradnja dve strane vezane ugovorom. Takođe doprinose i izbegavanju konflikata, jer se ugovorom pokušavaju regulisati sporne situacije koje mogu nastati.

Ugovori o građenju predstavljaju jedan od oblika ugovaranja. Služe za regulisanje toka i načina gradnje, kao i isplate novca, rokova izgradnje i mnogih drugih stavki u zavisnosti od vrste posla koja se obavlja i reguliše ugovorom.

NAČIN REGULISANJA GRAĐENJA U DOMAĆEM ZAKONODAVSTVU

Građevinarstvo kao privrednu granu uređuje više propisa. Najznačajniji su svakako Zakon o obligacionim odnosima iz 1978 godine i njegove izmene i dopune i Zakon o planiranju i izgradnji iz 2009 godine. Pored ovih zakona, ovu oblast uređuje i niz podzakonskih akata, pravilnici i uredbe, kao i Posebne uzanse o građenju iz 1977 godine. Treba napomenuti da značajan uticaj na ovu oblast imaju i propisi koji nisu direktno u vezi sa građevinarstvom, ali uređuju pojedine oblasti vezane za izvođenje radova. Među tim propisima značajan je Zakon o bezbednosti i zdravlju na radu iz 2005. godine.

Svaki od napred navedenih propisa daje bitan doprinos u regulisanju građenja objekata. Zakon o planiranju i izgradnji daje opšte društvene okvire i uslove koje treba da ispunjavaju sva lica koja se bave ovom oblašću (planiranje, urbanističku regulativu i procedure (građevinske dozvole i slično), licenciranje stručnih lica za vršenje planiranja, projektovanja, izvođenja i nadzora nad izvođenjem građevinskih radova i ostale procedure u ovoj oblasti. Zakon o obligacionim odnosima uređuje prava i obaveze lica koja zaključuju ugovore robnog prometa, pa tako i pitanja u vezi sa ugovorom o građenju. Zakon o bezbednosti i zdravlju na radu se dotiče izvođenja radova sa aspekta procedurai mera koje treba da se sprovedu na gradilištu u cilju zaštite zdravlja i života zaposlenih u građevinarstvu (atestiranje opreme, zaštitna oprema radnika, elaborat o uređenju gradilišta, prijava gradilišta...) Pravilnici i uredbe bliže regulišu ono što je propisano Zakonom i njima se uglavnom konkretizuju standardi koje moraju da ispunjavaju određeni materijali ili se propisuje kvalitet radova. Posebne uzanse o građenju posredno utičuna ugovor o građenju jer su one kao sistematizovani skup dobrih poslovnih običaja u ovoj oblasti neobavezujuće i važe samo ukoliko njihovu primenu ugovore potpisnici ugovora o građenju.

ZAKON O OBLIGACIONIM ODNOSIMA

Zakonom o obligacionim odnosima uređuju se odnosi koji nastaju iz ugovora. Kako ugovor predstavlja saglasnost volja ugovornih strana, a kako ugovorne strane mogu da budu ilica koja ne poznaju dovoljno prirodu međusobnog odnosa, Zakon o obligacionim odnosima je detaljno i precizno uredio sve preduslove za ugovaranje, proces, način i formu ugovaranja, posledice, prava i obaveze koje proističu iz ugovora i sve izuzetke ipravila koja se primenjuju kada nastane neispunjenje ili nesporazum oko izvršavanja obaveza. Da bi se shvatila priroda ugovora o građenju kao jednog od niza pojedinačnih i specifičnih ugovora robnog prometa, mora se poznavati Zakon o obligacionim odnosima u celini. Zakon sadrži opšti deo, osnovna načela, nastanak obaveza, dejstva obaveza, prestanak obaveza, razne vrste obaveza, promene poverioca i dužnika. Zakon se bavi i pojedinim vrstama ugovora: ugovor o prodaji, ugovor o prodajnom nalogu, ugovor o zajmu, ugovor o zakupu, ugovor o delu, ugovor o građenju, ugovor o prevozu, itd. Kako je zakon pisan 1978. godine on ne sadrži neke nove vrste ugovora kao što su faktoring, franšizing i slično, jer su se ovi poslovi počeli javljati u novije vreme.

**----- OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE
PREUZETI NA SAJTU. -----**

www.maturskiradovi.net

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL: maturskiradovi.net@gmail.com